

Scale Plastic Model Kit

1/48

Tsurugi Ki-115

Japonští piloti používali letadla naložená výbušninami k sebevražedným útokům, jejichž cílem byly ve většině případů spojenecké válečné lodě. Tyto útoky letounů Kamikaze zničily během 2. sv. války asi 47 spojeneckých lodí, včetně tří eskortních letadlových. Mnoho dalších plavidel bylo poškozeno.

V průběhu roku 1945 začínalo být japonským armádním představitelům jasné, že spojenecká invaze na japonskou pevninu je stále pravděpodobnější. Vzhledem k tomu, že jejich námořnictvo bylo zničeno a totéž platilo pro letectvo, potřebovali pro odrazení předpokládaného útoku nové zbraně. Byly mezi nimi i letouny Kamikaze, přičemž mnoho starších konstrukcí již bylo v roli sebevražedných útoků použito. Letouny Kamikaze však měly být navrženy tak, aby byly levné a mohly být stavěny rychle a ve velkých počtech.

Úkolem navrhnout tento letoun byl pověřen inženýr Aori Kunihiro. Podporovali ho konstruktéři z Ota Manufacturing a Mitaka Research Institute. Zatímco společnost Nakadžima obdržela zakázku v lednu 1945, dokončení prvního prototypu trvalo pouze dva měsíce.

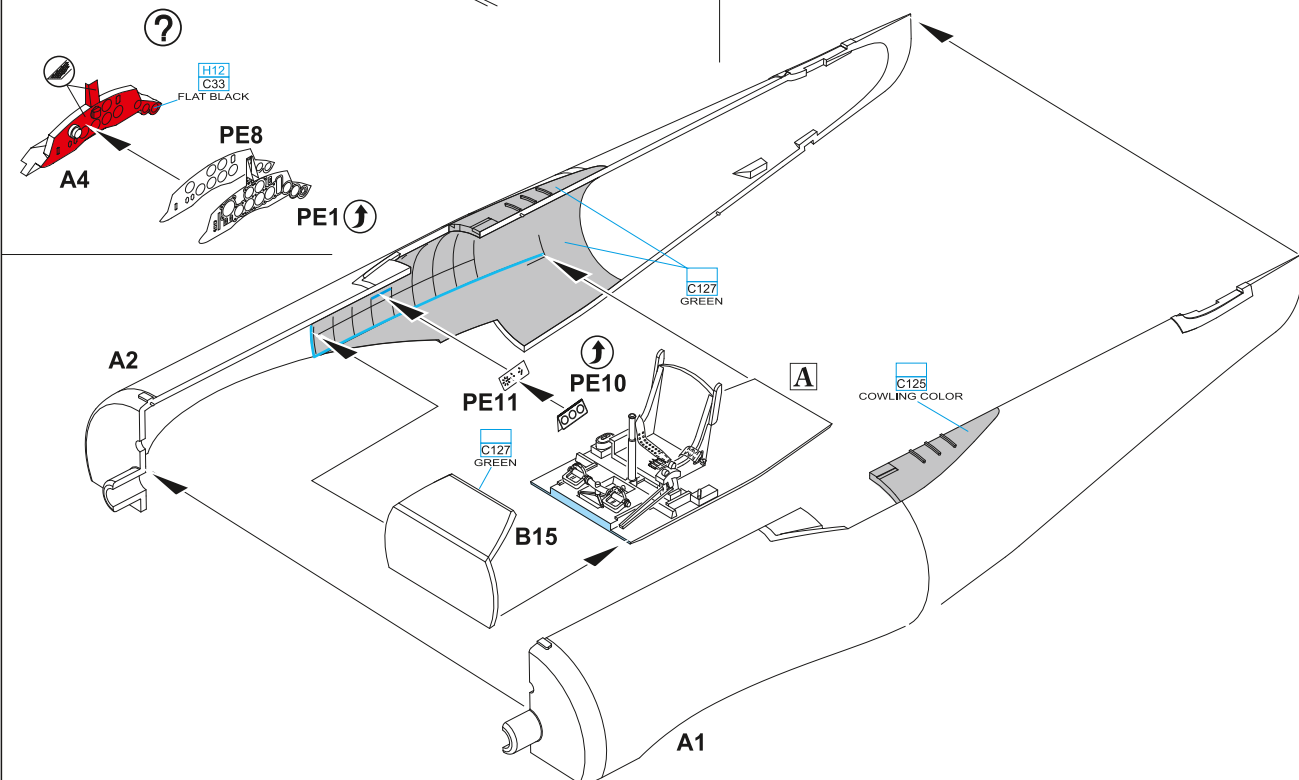
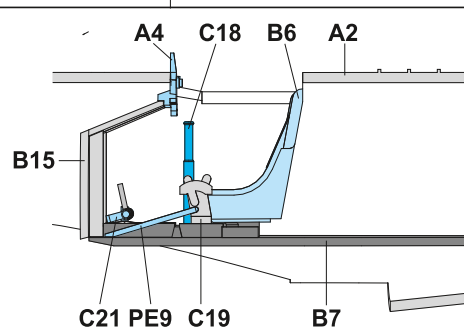
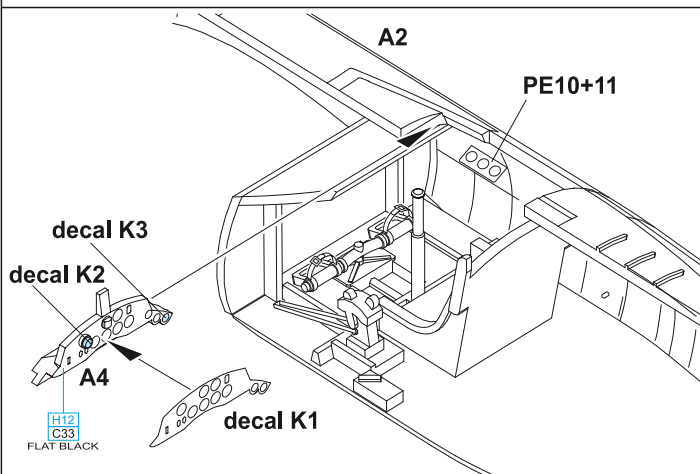
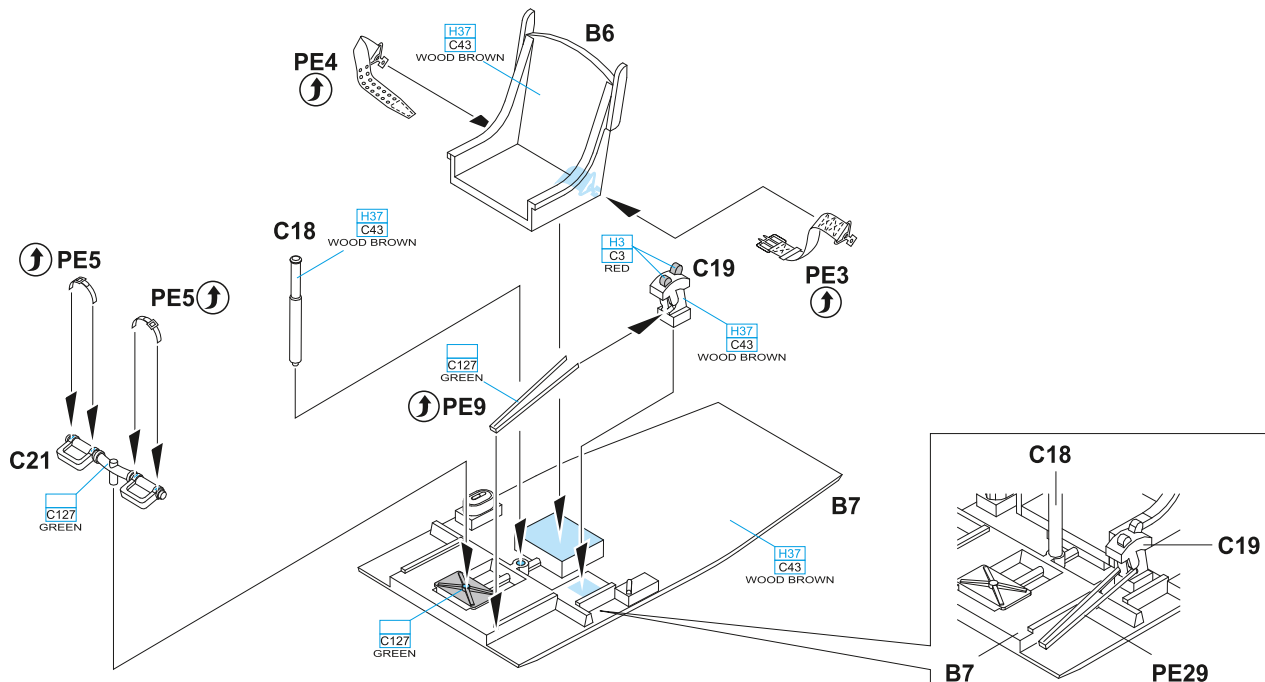
Ki-115 byl navržen jako dolnoplošník se smíšenou konstrukcí. Přední a střední část trupu byly vyrobeny z ocelového plechu. Křídla byla také celokovová, zadní část trupu již ale byla vyrobena ze dřeva. K pohonu byl vybrán hvězdicový motor Nakaiima Ha-35

o výkonu 1130 koní, který poháněl třílistou vrtuli. Pod každé křídlo byly umístěny dva malé pomocné raketové motory pro zvýšení rychlosti letu. Prototyp Ki-115 měl podle požadavku pevný a velmi jednoduchý odhazovatelný podvozek bez tlumičů. Výzbroj tvořil pumový náklad až 800 kg (1760 liber).

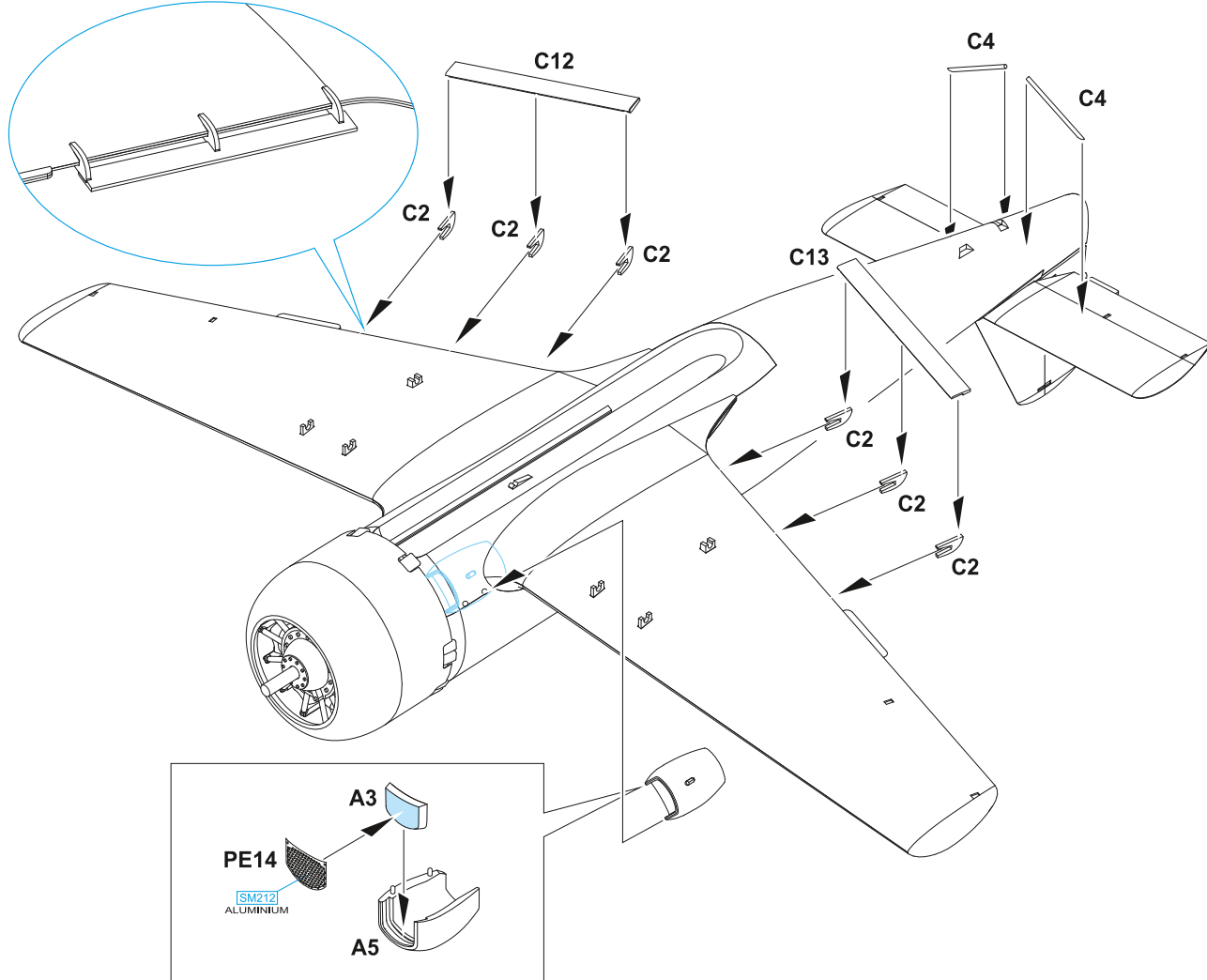
V březnu 1945 byl prototyp představen japonské armádě a poté prošel řadou testů. Téměř okamžitě byla zaznamenána řada chyb v konstrukci. Vinou robustního neodpruženého podvozku byl letoun při pojíždění obtížně ovladatelný, špatný výhled z kabiny situaci ještě více komplikoval. Armáda tedy prototyp odmítla a požadovala provedení řady úprav.

Jakmile se prototyp vrátil do Mitaka Kenkyujo, kde byl postaven, začalo se pracovat na zlepšení. Po přepracování podvozku byla provedena řada zkušebních letů a v srpnu 1945 bylo připraveno asi 104 kusů Ki-115. Dva byly předány společnosti Hikoki K. K., u které japonské námořnictvo vyvíjelo svůj vlastní sebevražedný útočný letoun. Do konce války ale nebyl žádný z vyrobených Ki-115 nasazen v boji.

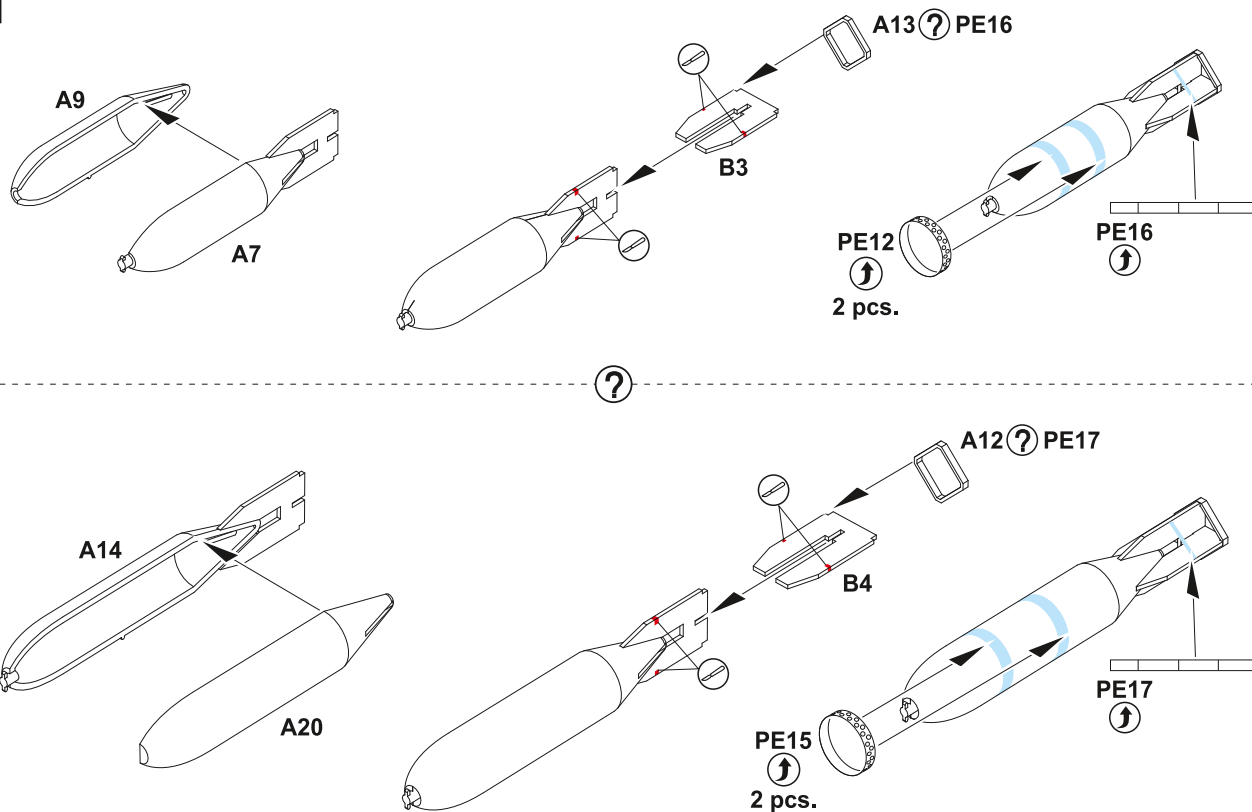
A

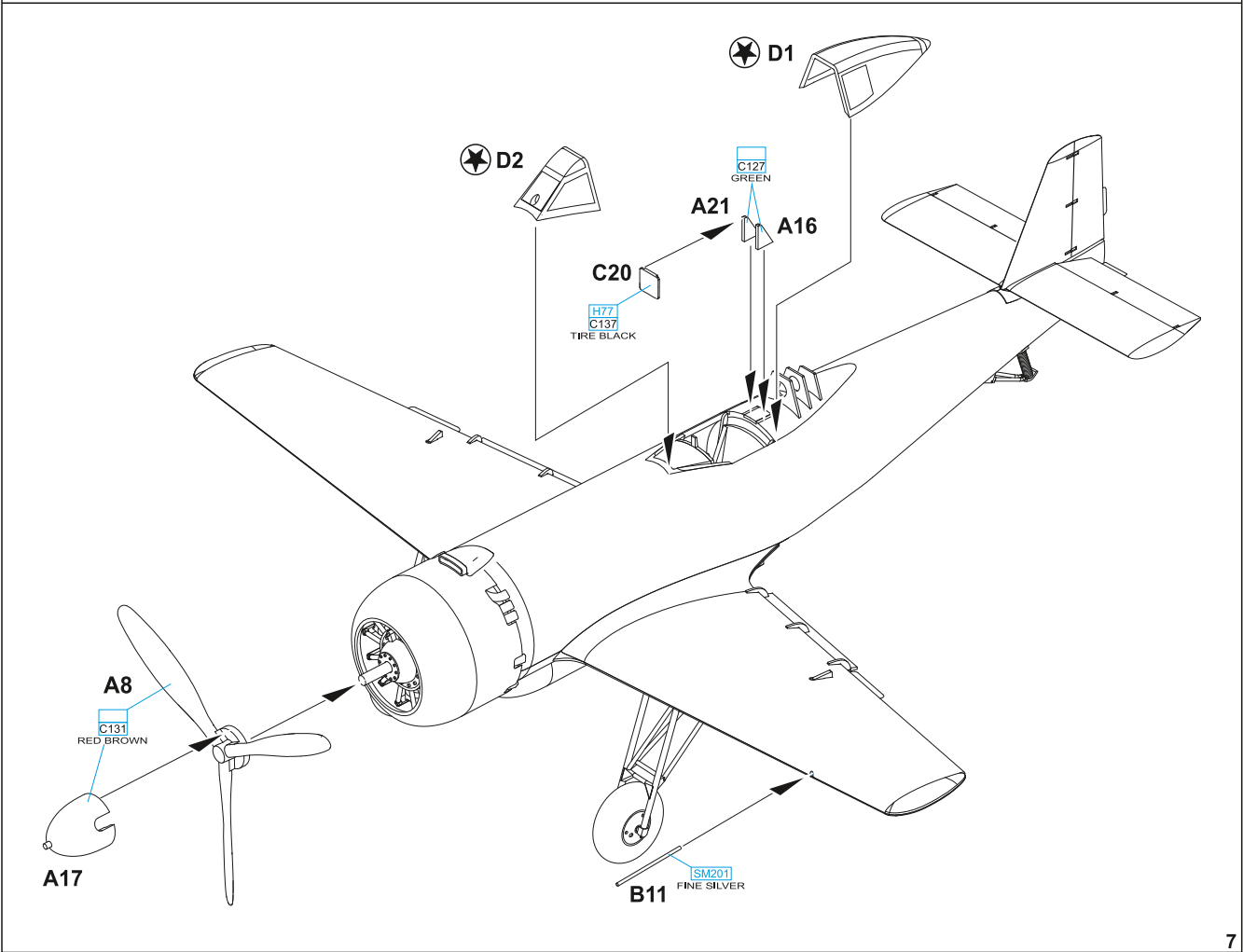
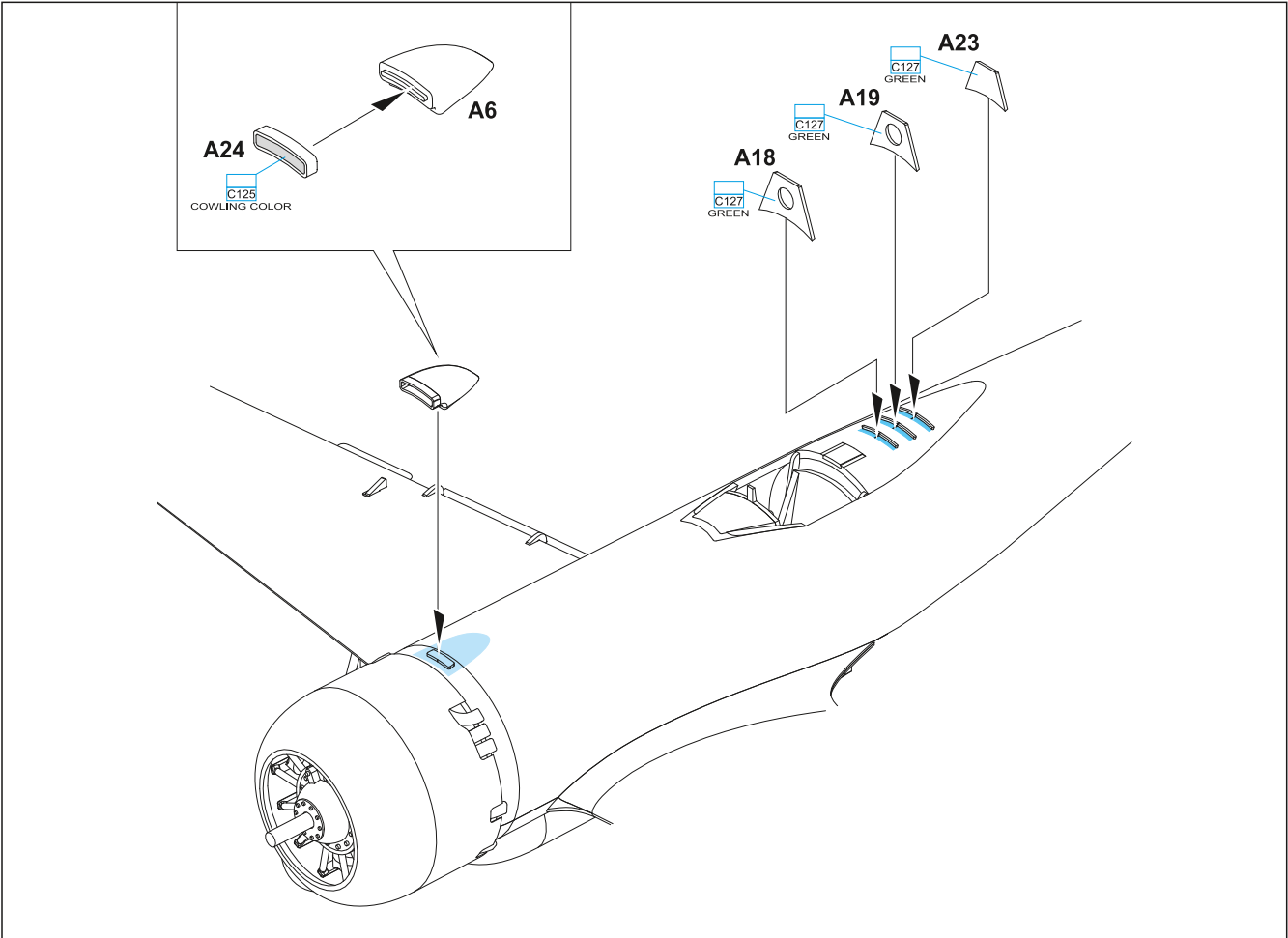

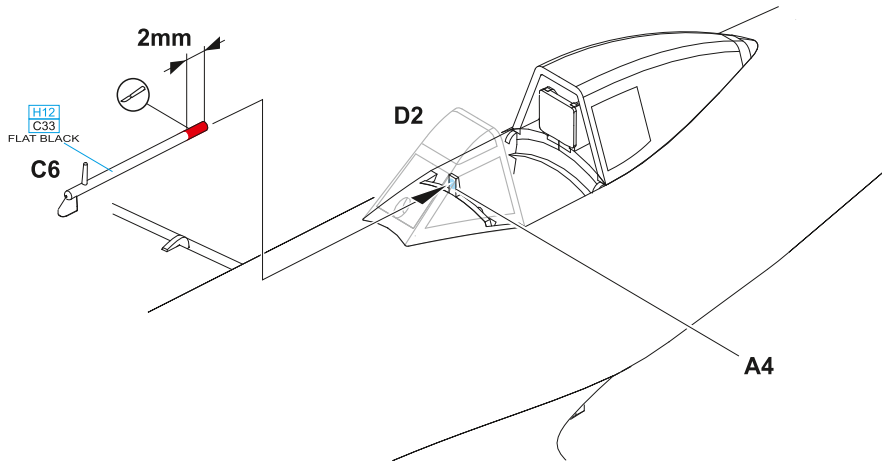
UPPER SIDE VIEW

B

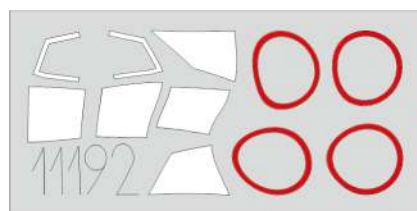

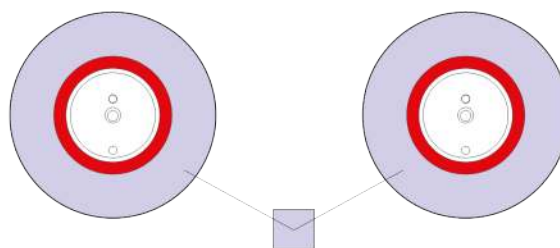
eduard
MASK

11192

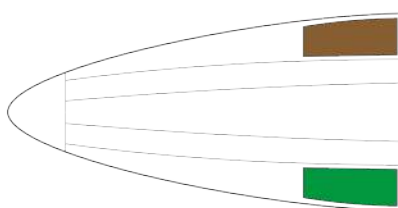
B5 + B13

B5 + B13

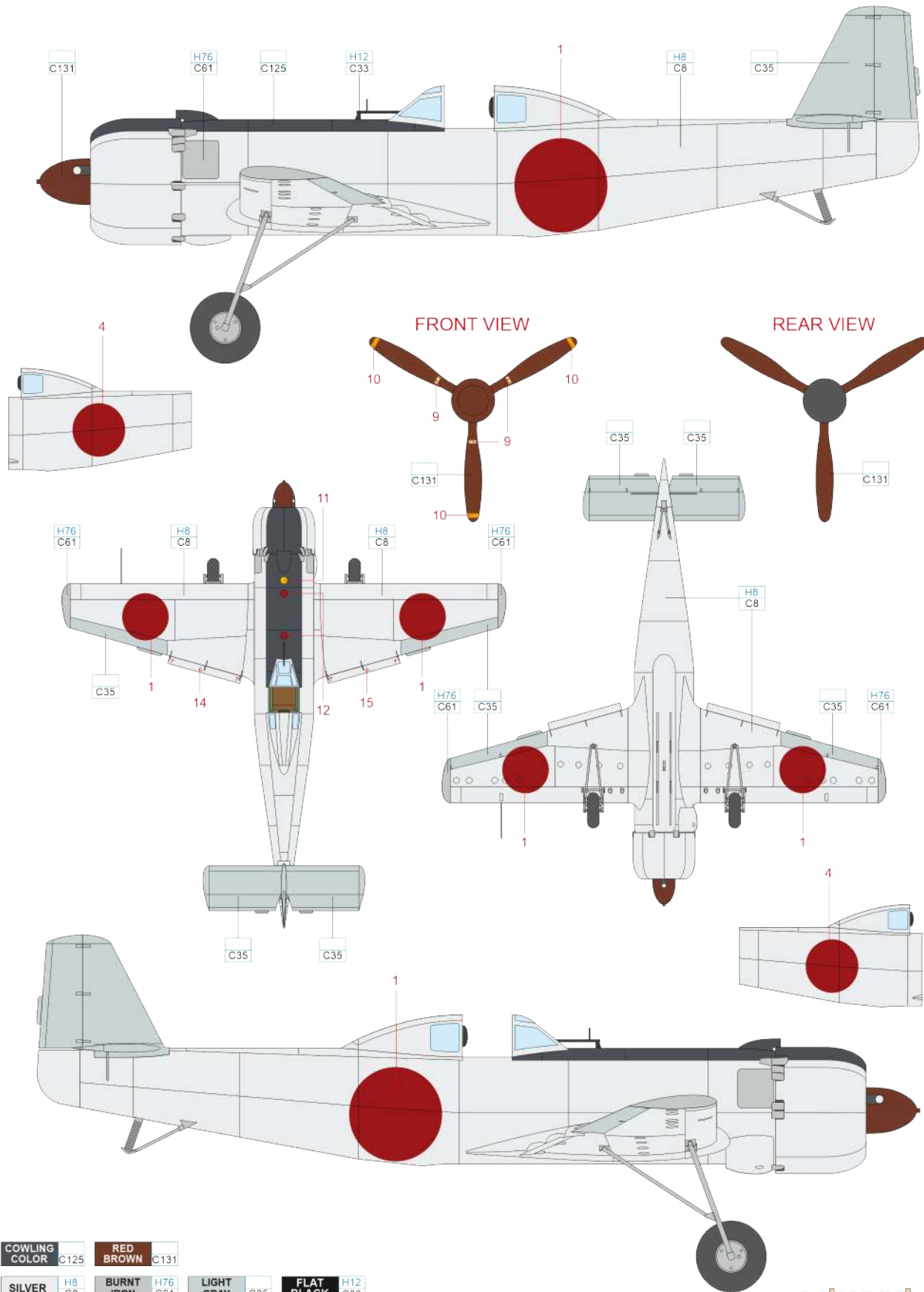
D1

D2

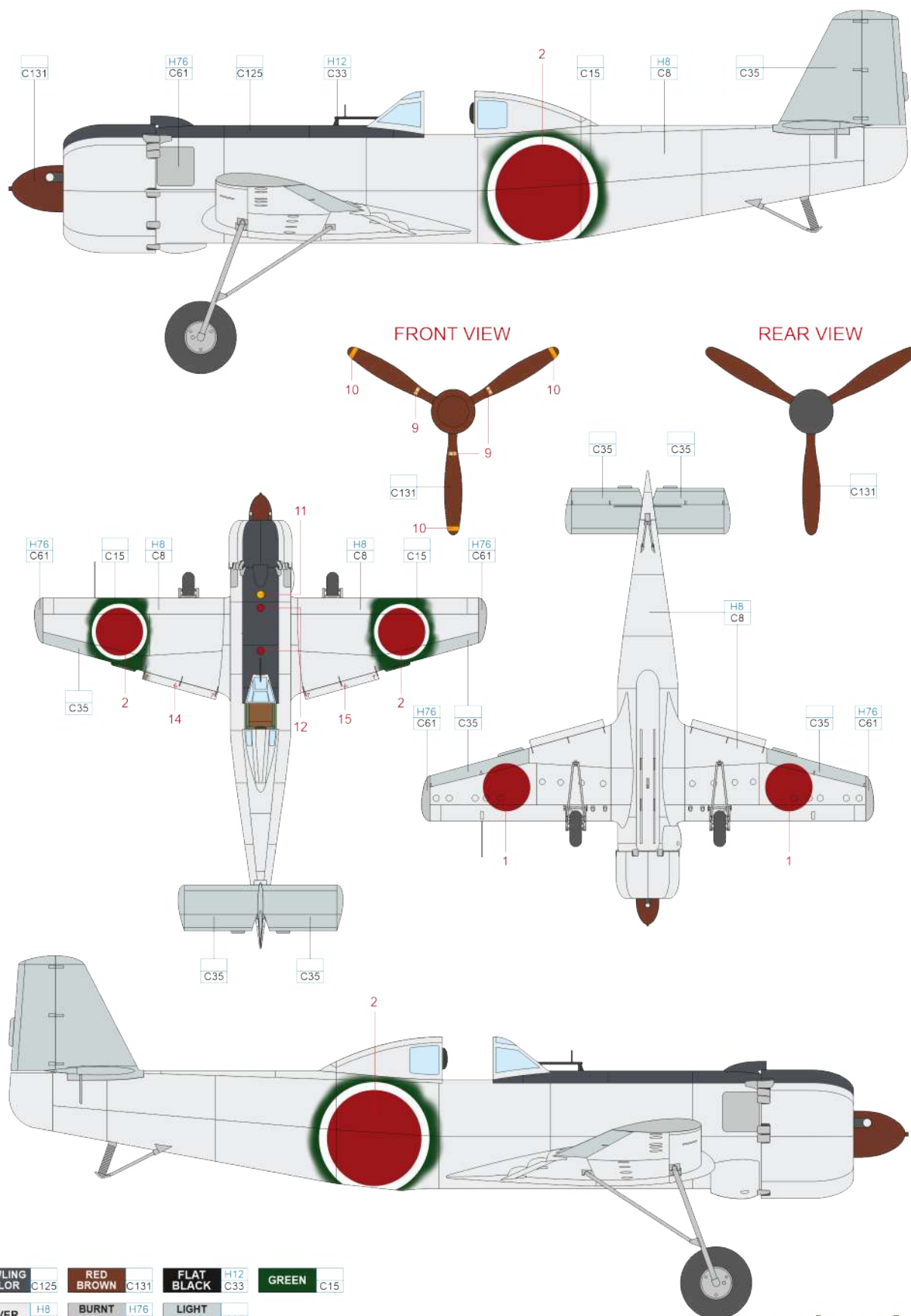
A

Američané objevili v hangáru továrny v Ótě řadu dokončených Ki-115. Jednotlivé stroje ukazovaly postup při aplikaci kamufláže. Na dokončený letoun v barvě kovu byly nejprve nastříkány japonské výsostné znaky a černý pruh proti oslnění na hřbetu přídě. Na dřevěné svíslé ocasní plochy, výškovku a na křídélka potažená plátnem byla aplikována světle šedá barva.

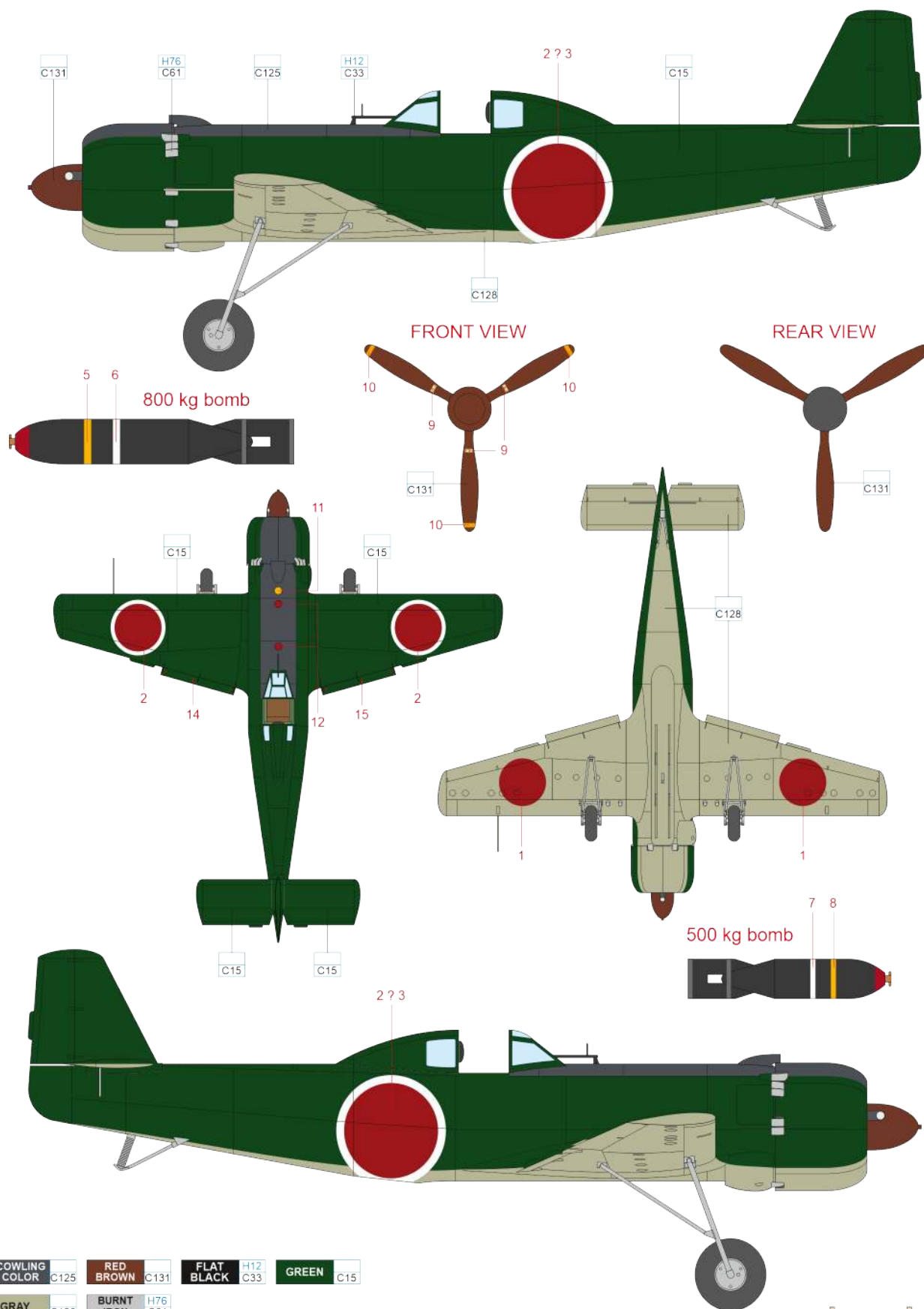
B Druhá fáze aplikace kamufláže

V dalším kroku byly na trup a na horní plochy křídla nanесeny bílé široké lemy kolem Hinomaru a aplikována byla také část zeleného kamuflážního nátěru okolo bílého lemu.

C Třetí fáze aplikace kamufláže

Poslední fází tvorby kamufláže byl nástřik horních ploch tmavě zelenou barvu, zatímco spodní plochy byly nastříkány světlé šedou barvu.

Eduard also offers the following Japanese kits:

82218

82214

84191

82212

11171

